

The Dead And Living

För ett par veckor sedan tog vi oss an svenska The Dead and Livings andra album *The Last Men Standing*, ett album vår recensent uppskattade. Därför tog vi oss också an uppgiften att samtala lite med bandet, nyss hemkomna från Frankrike tog sig Martin tid att svara på våra frågor och här följer vad vi fick veta.

AV DANIEL KÄLLMALM

FOTO: ROBERT STÅLBRO, DANIEL KÄLLMALM, NASA, JPL

PUBLICERAD 2013-05-05

Historien började i det förgångna då nämnde Martin som går under alias Coroner och bassisten Gravedigger ska ha suttit i en bar på den tilltänkta vilodagen (söndagen) och kommit på den fantastiska idén som sedermera ledde till att *The Dead and Living* föddes.

- 2007 så började jag och bassisten i bandet, Gravedigger. Vi hade spelat i punkband innan och var då båda två utan band och vi vill göra något nytt. Jag hade länge velat spela i ett metalband och göra något tyngre och mer orkestralt och presenterade det för honom. Han lyssnar mycket på folkmusik, den mer punkiga folkmusiken, så vi fick en crazy idé att sätta ihop det och även göra låtar som var lite mörkare med ett lite mer skräckinfluerat tema.

I sitt huvud hade Martin ett tema, ett som bar på andetag från det förflutna, från mörka kullerstengator och gotisk arkitektur. Åtminstone det som finns kvar av en sådan kultur i London där Martin bott under en tid.

- Jag var nyss hemkommen från

London där jag hade bott i ett halvår och plockat in mycket inspiration från kulturen som finns där, den som finns kvar, de där 1800-talsvibbarna från gatorna och liknande. Där kommer idén ifrån.

London är ju också förstås en viktig historisk plats för kultur, teater och sådant. I vår recension nämnde jag att jag tycker att de har en teatralisk karaktär på sin musik, något Martin håller med om. Han beskriver det även själv som en film som utspelar sig i 1800-talsmiljö eller en bok. Det ska vara lite som att transporteras till en sådan tid och en sådan miljö.

- Med detta ville vi göra något mycket bredare kanske främst visuellt då. Något lite djupare än musiken, något som är utmanande både för oss och för lyssnarna. Vi har inte velat vara något som bara faller inom en genre som ett punkband eller thrash metalband utan att vara något mer utmanande.

Vi lånar ett citat från vår recension för att knyta ihop detta kapitel: "Jag skulle vilja säga att den bästa musiken i genren är teatralisk, som ett drama skrivet av de starkaste dramatikererna likt Strindberg, Shakespeare, Ibsen eller Hugo. Det är som att ett

drama utspelar sig som tar sig genom hörlurarna/högtalarna in i hjärnan till de optiska nerverna där jag för mina ögon kan se en dramatisk pjäs utspela sig på en intim scen i en mörk, lite sunkig teaterlokal i någon källare någonsans. Det är den bästa formen av musikalisk gotisk underhållning och jag måste framhålla att detta är ett riktigt bra album."

Liknelsen och inspirationen

De döda och levande, heter bandet i översättning till svenska och det är inte bara ett namn i många ord, det är också ett ganska intressant namn. Ett som passar bandets stilistik ganska bra måste man ju faktiskt tillstå, men vad kommer det ifrån? Enligt Martin var det bara något som dök upp.

- Det handlar ju om kontrast med de döda och de levande och på det sättet som vi skriver så befinner man sig alltid lite mitt emellan.

För att understryka både bandnamn och tematik använder sig bandets medlemmar av alias istället för sina egna namn, enligt Martin är det dels för det teatraliska de använder alias men också för att skapa något av ett eget monster som han uttrycker det.

Att det är ett band

som spelar mycket på sitt teatraliska koncept med ett skräcktema i gotisk miljö tror jag inte undgår någon, men trots detta bör de ju vara inspirerade av något och inte bara äldre stadsmiljöer i London. När det gäller musiksmak och vad som inspirerar i den musikaliska världen förklarar Martin att bandets medlemmar har ganska skilda musiksmaker men det finns en gemensam nämnare.

- Det som var den gemensamma nämnaren från början var att vi alla lyssnade på punk innan. Men jag har alltid haft det där att jag lyssnat mycket på hårdrock och death metal med mera. Dimmu Borgir var en sådan punkt där vi kände att det här skulle vi vilja ha i vår musik med det där större orkestrala.

En idé för bandets musikaliska inriktning var att ta element från black metal och göra dem till något som inte är black metal säger Martin. Det är något som är ganska vanligt inom den här typen av goth metal att utgå från den mer extrema metallen och tona ned den lite, men *The Dead and Living* kommer från andra hållet på många sätt. De är som ett åter-

uppståndet punkband (en liknelse Martin tyckte lät bra).

- Man kan tänka oss lite som ett punkband som dött och kommit tillbaka, det är lite vad vi velat göra lite som ett punkband som dött och ruttnat och sedan kommit tillbaka lite risigare och mindre tillrättalagt än vad punken är.

The Last Men Standing

The Dead and Living har nu släppt två album, det andra som nyligen släpptes heter "The Last Men Standing". Det är bandets andra album, ett som ofta sägs vara det svåraste för ett band men det är något Martin inte riktigt instämmer i.

- De säger ju alltid att andra skivan är svårast att göra men första skivan var svår att göra också det tog nästan tre år, båda två var för sig att göra. Men det kändes mycket mer denna gång som att vi visste var vi själva var och vad som fungerar och vad som inte fungerar. Däremot till skillnad från "Decadance" så är det lite tyngre i vissa delar och mer riffbaserat än det varit tidigare. Textmässigt tycker jag att den här skivan är mer utmanande och genomtänkt än den tidigare var.

Det var både enklare och svårare med detta andra album enligt Martin. Enklare eftersom det

var enklare för dem att bara sätta igång då de redan etablerat en identitet och ett sätt de skulle arbeta efter, Svårare eftersom de nu hade förväntningar att leva upp till efter det första albumet.

Det är också ett album med kontraster, ett dynamiskt album som är ett steg framåt i jämförelse med debuten.

- Det är ett album med mycket kontraster med lugna låtar, pianolåt och så var vi sådant där vi peakar och kör rätt tunga grejer och sådär. Väldigt varierat och dynamiskt precis som i livet.

Men någon favoritlåt vill han inte välja eftersom det pendlar fram och tillbaka mellan de olika låtarna på albumet, ett typiskt musikersvar kanske man kan säga. Men som Martin säger, är det väl enkelt att det blir så när man arbetar så länge med ett album och är så nära inpå låtarna under så lång tid. Det är kanske något av en humörgrej?

- Det kan det vara men det är nog också så att man sätter ganska mycket press på sig själv och när man jobbat med en skiva i runt tre år är det lätt att man tappat översikten över vad man håller på med egentligen. Detta märks väldigt tydligt när man får in recensionerna hur vissa gillar en låt medan andra gillar en an-

nan och så vidare och det är väldigt olika.

Martin säger att de är nöjda med albumet och att det är ett stort steg framåt för dem, men att de samtidigt ser med kritiska ögon på sina verk vilket förstås är ett hälsosamt sätt att se på saken med tanke på att det främjar utvecklingen.

- Jag tror att det är en naturlig del när man skapar något. Samtidigt är man ju stolt och nöjd över

vad man gjort men för att hela tiden utvecklas måste man se vad man kan göra bättre.

Respons

Den här gången verkar det som att folk förstått grejen också tycker Martin.

- Den förra skivan kände vi att det var många som kanske inte riktigt fattade grejen eller såg brister i det. Den här gången har vi fått väldigt bra feedback och

vi har blivit positivt överraskade över hur många som faktiskt fattat grejen så det har känts riktigt bra. Det är samtidigt väldigt konstigt, man gör något med sina kompisar i en replokal och så ska folk sitta och bedöma om det är bra eller inte. Men det är kul när folk gillar det och från fansen har vi fått skitbra respons.

Bra respons är också väldigt viktigt i dagens musikbransch med tanke på situationen med

minskande skivförsäljning, en alltmer översvämmad musikscen och skivbolag i svårigheter. Det är inte lätt för ett ungt, kommande band att slå sig fram men det är inget som avskräcker Martin och hans bandkamrater.

- Det svaret alla ger idag är hur tufft det är att nå ut och så men samtidigt måste man ju hitta nya vägar för att göra det, sitter man och är bitter över att skivförsäljningen gått ner kommer man inte

någonstans. Men är man beredd att utmana sig själv lite så finns det ju större möjligheter att nå ut idag än det gjort tidigare det är bara att se på våra spelningar i Frankrike.

Frankrike är ett land där The Dead and Living har gått bra tack vare bra bokningskontakter men också på grund av smartt arbete med nätet som väckt viss uppmärksamhet kring bandet och fått dem att dra hyfsad publik.

Men det är inte bara att ha de rätta kontakterna som gäller, det gäller också att vara uthållig och arbeta entusiastiskt för att nå ut så långt som möjligt.

- Det är de banden som verkligen har något och som orkar som blir de som når ut till slut. Det tror jag är en kvalitetssäkring för musikbranschen i sig, du kan inte bara åka räkmacka längre.

Visst kan det vara en kvalitetssäkring att banden som jobbar

hårdast blir de som blir något i förlängningen men jag vet inte om min erfarenhet är densamma som Martins. Jag tycker att det kommer många fler band och album idag än för till exempel fem år sedan och jag tycker faktiskt också att kvalitén, speciellt den på den bästa musiken har sjunkit avsevärt då det kommer mycket färre riktigt bra album idag än det gjordes för bara ett par år sedan. Se bara på Halloweds betyg för 2012 och 2013 som exempel, båda åren har ett snitt precis på fyra för 2012 och strax under fyra för i år (jag tror faktiskt att skiv-

bolagen var en kvalitetssäkring innan skivförsäljningen började dala, men det är en fråga för ett annat tillfälle). Men det kanske bara beror på att banden upptäcks lättare idag och att fler utnyttjar de kanaler som finns. Så man kan ju faktiskt fundera på vad det kommer sig att så många försöker släppa musik idag trots att det är svårare att ta sig fram idag. Kanske beror det som Martin lätt antyder att de kanske inte är fullt medvetna om vilket jobb som krävs för att nå hela vägen.

- Ja, men det finns nog många som drömmer om att slå igenom

stort och bli nästa Guns'n'Roses och inte riktigt förstår vilket hårt jobb som krävs idag. Mängden musik finns ju verkligen men sedan märker man ju ganska snabbt vilka som är redo att "go the extra mile" liksom. De som är villiga att åka ut på turné och kämpa för det.

Men för ett ungt kämpande band finns inte mycket pengar att tjäna men Martin förklarar att hans band inte går helt lottlösa från sina musikaliska äventyr.

- Man får ju ersättning via STIM så det gör man ju. Så har vi ett företag som går plus men vi tjänar

inga miljoner på det, men det går runt. Vi har jobb vid sidan av men målsättningen har alltid varit att vi ska kunna jobba med bandet på heltid och vi ökar varje år så det pekar ju åt rätt håll. Det är ju skivorna, rättigheterna och spelningarna man tjänar pengarna på men skivorna är ju betydligt mindre nu så det gäller att spela en jävla massa för att få det att gå runt.

Sedan kräver det också som Martin tillägger att man investerar en del pengar själv för att komma dit också.

The Dead and Live

Vi var tidigare inne på att bandet varit i Frankrike och spelat, att de spelat inför ganska bra publik där men med ett nytt album ute kommer de förstås inte att ligga på latsidan när det gäller att komma ut och spela inför sina fans. Närmast i tid när jag samtalar med bandet är en spelning i Norge som redan kommer att vara avslutad när denna är publicerad, därefter bär det av till Sweden Rock Festival, en månad efter så vem vet vad som händer däremellan.

Spelningar och sådant i all ära

men är bandet ett bra liveband? Martin verkar tycka det.

- Absolut, det har känts riktigt bra när vi var ute i Frankrike nu förra veckan. Vi är ett liveband och det känns som att det är där man kan leva ut konceptet helt och hållet.

Notera att det senaste svaret är lite kapat då han också påpekar att de är både ett studio- och ett liveband men det passade inte i flödet av denna text. Dock ska vi väl säga att om jag tolkar Martin rätt så har de en bit kvar till dess att de verkligen når fram till att kunna leva ut konceptet i den

Första bandet på Månen?

utsträckning de verkligen skulle vilja.

- Det är mindre än vi skulle vilja göra men det ligger i framtiden att utveckla showen än mer. Vi har ju sminket och kostymerna med backdrop och sådant, även ljussättning som ska passa till konceptet. Jag var tekniker åt Deathstars på deras turné med Rammstein och där såg man att 'det är ju så här det ska vara, det ska fan brinna överallt'. Och så där, det är klart men ska åka ut med en båt i publiken, det är ju givet.

Onekligen, vem vill inte se ett band som åker båt på publikhavet? Något i stil med någon av de

klassiska skeppen som färdades över haven i slutet av 1800-talet skulle väl vara flott, kanske ett stort segelskepp? personligen har jag dock svårt att se att det skulle passa just detta band att åka båt på publikhavet. Det är dock inte fel att ha ambitioner som Martin väl illustrerar när jag frågar om vilken hans drömspelning skulle vara.

- Första bandet i rymden, eller kanske spela i jordens medelpunkt.

Ja, man måste ha visionerna som Martin säger men eftersom Jordens medelpunkt enligt viss forskning är en enda massiv järnstruktur som kan vara 1500 km i

diameter och utanför den har vi smält järn vars temperatur enligt den senaste forskningen kan vara mellan 5500 och 6000° C vilket är varmare än på solens yta, tror jag faktiskt att rymden är betydligt mindre krånglig att få till en spelning i. Dessutom skulle de mosas av trycket i Jordens medelpunkt om de nu lyckades skapa en scen i den jättelika järnkristallen, det är nämligen omkring 3,5 miljoner så högt som det tryck vi har på ytan.

Nåväl, vetenskapslektion över, det är kanske inte så mycket platsen som spelar roll för bandet säger Martin.

- För oss spelar det väl egentli-

gen inte så stor roll vart vi spelar, självklart är det kul att spela inför mycket publik så Sweden Rock är en sådan grej så gör man Sweden Rock skulle det vara grymt att spela på Roskilde också eller att göra en liknande spelning i Europa eller USA.

Självklart jobbar de också på att boka upp datum på hemmaplan i Sverige eftersom det är något som gör sig betydligt enklare än att åka ut i Europa och spela då det förstås kräver mindre planering med tanke på logistik och allt det där.

Och med det hoppas jag att ni lärt er något och att ni passar på att ser bandet när ni har chansen,

ni får väl hålla koll på deras hemsida på när och var de spelar nästa gång och rensa kalendern. Om ni vill veta mer har ni ju alltid vår recension som ni kan titta närmare på, eller bandets hemsida. Därmed tackar vi Martin för att han tog sig tid att samtala med oss och önskar The Dead and Living lycka till med sina kommande spelningar och med kommande album förstås.

Mer The Dead and Living

The Last Men Standing recension

www.thedeadandliving.com

På myspace

På youtube

The Dead and Living är:

Coroner - Vocals

Gravedigger - Bass

Janitor - Guitar & Vocals

Manny - Guitar & Vocals

Vincent - Drums